

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XVII.

V Celovcu, 30. januarja 1898.

Štev. 3.

Kje so pravi prijatelji ljudstva?

Zadnji „Mir“ je že omenil novi časopis „Kmetški List“, katerega so začeli izdajati nemški „bauernbundarji“, in je tudi pokazal na znamenito resnico, katero so naši nasprotniki s tem nehoté priznali, da je namreč slovensko ljudstvo na Koroškem že toliko probujeno v narodni zavesti, da se ne dá več pitati s samo nemščino, ampak da hoče, da se ž njim govori slovensko. Zato so začeli izdajati slovenski „Kmetški List“, zato so spremenili jezik nasproti Slovincem.

Toda, predrago slovensko ljudstvo, ne varaj se, ne veruj tem volkovom v ovčji obleki! Sedaj govorijo sicer k tebi v slovenskem jeziku, če tudi v zelo popačenem; zatrjujejo sicer v „Kmetškem Listu“, da nočejo vzeti slovenskemu kmetu njegovega jezika. A vedite, slovenski kmetje, to so le gole slepilne, hinavske besede, s katerimi vas hočejo dobiti v svoje mreže. Po svojem duhu in po svojih namenih so nemški „bauernbundarji“, ki so začeli izdajati novi slovenski časopis, še vedno isti kakor poprej. Duh, v katerem je pisan „Kmetški List“ je nam Slovincem in našim pravičnim zahtevam skozi in skozi sovražen.

„Kmetški List“ kaže na slabo stanje kmeta; na dolgo in široko popisuje, kako slabo da se godi kmetu. Res je in tudi mi nikakor ne tajimo, da se dandanes slaba godi kmetu, da mu je treba pomoči in sicer hitre pomoči, da popolnoma ne omaga. Toda vprašam vas, dragi kmetje, kdo je kriv, kdo je vzrok sedanjega žalostnega položaja kmetškega stanu? Nihče drugi ne toliko, kakor nemški liberalci, oni liberalci, kateri so več desetletij vladali v Avstriji, in katerih moč še sedaj ni popolnoma strta; oni liberalci, ki so kovali v državnem zboru kmetu, obrtnikom in delavcem škodljive postave; oni liberalci, ki so se v prvi vrsti brigali za svoje žepe in veliki kapital, ki so pa na ubogega kmeta popolnoma pozabljali in se nanj samo takrat spomnili, kedar so mu naložili novih davkov. Da, liberalci in njih liberalne postave in naredbe so zakrivili, da se je kmet tako globoko pogreznil in zabredel v dolgove, iz katerih si sedaj skoro več pomagati ne more. In med temi liberalci je sedel v državnem zboru več let prejšnji poslanec za celovško-velikovški okraj, „bauernbundar“ Kirschner, ki vam sedaj z drugimi vred obljubuje v „Kmetškem Listu“ rešiti vas in vam pomagati, slovenski kmetje. Ali ni to skrajna, predrzna hinavščina? Če so ti ljudje hoteli pomagati ljudstvu, zakaj mu niso pomagali prej, ko so vendar imeli krmilo v roki! Zakaj so dopustili, da je kmet tako daleč prišel v svoji nadlogi? Ali je torej mogoče verjeti takim ljudem, ki se prej niso brigali za kmeta, in mu sedaj obljubujejo pomoč, ko je sila priklopela do vrha? Pač ne!

Da, dragi kmetje, slabo se vam godi in tužno je vaše stanje. Veste pa sedaj, kdo je zakrivil v prvi vrsti vašo bedo, veste pa tudi, da oni, ki so vas pahnil v nesrečo, vam ne morejo prinesiti rešitve, če prav jo vam obljubujejo v najsladkejših besedah. Vprašajmo torej, kdo bo rešil kmeta iz njegovega slabega položaja? Nihče drugi ne, kakor sam! Pomagajte si sami, združujte se tesno med seboj, potegujte se kakor jeden mož za svoje koristi! Samopomoč bodi vaše geslo! Pomagajte si sami po navodilu in naukih pravih ljudskih kmetških prijateljev. In, predragi kmetje slovenski, ti kmetški prijatelji so na naši strani in ne za nemškim slovenskopisanim „Kmetškim Listom“.

In da se o tem prepričate, spomnite se samo na zasedanje državnega zbora v pretečenem letu. Kakor veste iz „Mirovih“ poročil, napravile ste se v državnem zboru dve stranki: na jedni strani, na levi, so bili liberalni in nacionalni Nemci; na drugi strani, na desnici, pa so stali Slovani in katoliški Nemci. Možje na desnici so bili vneti za blagor ljudstva, pripravljeni

za resno delo, posvetovati se in ukrepati o postavih na korist avstrijskim narodom. Koliko dobrih nasvetov je predlagala sama slovenska krščansko-narodna zveza, katere član je tudi veleč. g. poslanec Lambert Einspieler. Toda Nemci na levi so se vzdignili s hrupom, ropotom in polomom ter tako preprečili vse resno delovanje in posvetovanje in povzročili, da se celi čas prav ničesar ni storilo za ljudstvo. Vsi predlogi in nasveti, katere so stavili na korist ljudstvu poslanci na desnici, so pokopani, morebiti za dolgo časa. Za vse to prazno delo pa je morala plačati vlada poslancem na tisoče in tisoče goldinarjev, katere so davkoplačevalci skupaj znesli. Koliko bi izdal ta denar, ki je bil po nepotrebnem in vsled nagajivosti Nemcev raztrošen, ako bi se bil obrnil v druge potrebne namene, n. pr. na korist kmetškemu stanu. Potem je pač lahko razsoditi, kje da so bili v državnem zboru pravi ljudski prijatelji, ali na levi, ki je onemogočila delovanje državnega zbora in povzročila, da se je toliko denarja po nepotrebnem raztrosilo na dnevnica poslancem; ali na desnici, ki je hotela delovati za ljudstvo, pa ni mogla, ker so levičarji delo ovirali? Kaj ne da, vsak pameten človek bode porekel: Poslanci na desnici so bili pravi ljudski prijatelji.

Toda čujte! Sedaj pa pride „Kmetški List“, ki se predrzne zagovarjati nemške levičarje in opravičevati njih počenjanje v državnem zboru. Predragi kmetje, sedaj pa sodite sami, ali ni taka pisarija „Kmetškega Lista“ skrajno predrzna. Časopis, ki tako kakor „Kmetški List“ zagovarja in hvali očitivne sovražnike ljudstva, ne more biti prijazen ljudstvu, in ljudje, kateri stojé za takim časopisom, ne morejo biti pravi in odkritosrčni prijatelji ljudstva in kmeta, če prav se z besedami izdajajo za take.

Za vzrok pa, zakaj so nemški levičarji v državnem zboru delali obstrukcijo ali po besedah „Kmetškega Lista“ zapreko, navaja ta časopis pogodbo z Ogersko. A mi naravnost trdimo, da ta vzrok ni pravi. Res so sicer nemški poslanci pred svojimi volilci opravičevali svoje počenjanje v zbornici z ogersko pogodbo, rekoč: Na ta način smo hoteli preprečiti obnovev krivične pogodbe z Ogersko. Toda resnica o pogodbi z Ogersko je pa ta-le: Dosedanje pogodbeno razmerje, po katerem plačuje Avstrija za skupne državne potrebe, je v resnici krivično in je Avstrijo stalo že dokaj milijonov. Pretečeno leto 1897. v decembru je ta pogodba potekla in se je imela skleniti nova. In vsi poslanci na desnici so bili v tem edini, da se nova pogodba ne sme skleniti več na stari podlagi, ampak da se mora ono razmerje za Avstrijo zmanjšati. A kaj so storili levičarji? S svojim ropotom in rogoviljenjem so preprečili, da predloge gledé nove pogodbe niti na vrsto niso prišle. Pri oni pogodbi z Ogersko je pa neki paragraf 14, kateri določa, da ako bi državni zbor po ustavnem potu ne obnovil pogodbe, to vlada sama lahko podaljša za jedno leto. Ker je pa to nekaj nenavadnega, nevarnega in protiustavnega, ako vlada sama podaljša pogodbo, in ker je vsled obstrukcije bilo nemogoče skleniti novo pogodbo, hoteli so poslanci na desnici vsaj začasno podaljšanje pogodbe za jedno leto rešiti po ustavnem potu v državnem zboru. A sedaj še le so zagnali nemški levičarji pravi hrup in krik! Prej so preprečili, da se sploh ni moglo pričeti z obravnavami gledé nove pogodbe in tako povzročili, da je bilo treba še za jedno leto podaljšati staro krivično pogodbo, in potem ko so poslanci na desnici vsaj to podaljšanje hoteli rešiti po ustavnem potu, zopet tega niso pustili. Ali ni to skrajna otročja nagajivost! In te zlobne otroke zagovarja in hvali „Kmetški List“! Res je sicer, da bode morala Avstrija v letošnjem letu plačati nekaj milijonov na svojo škodo na korist Ogerski. A tega niso krivi poslanci na desnici, kakor si upa predržno trditi „Kmetški List“, ampak edino le levičarji, kar je lahko razvideti iz povedanega.

Iz povedanega je pa tudi lahko sklepati, da pogodba z Ogersko ni mogla biti pravi vzrok, zakaj da so Nemci delali obstrukcijo, Ogerska pogodba bi jih bila morala marveč prisiliti, ako bi bili pravi zastopniki ljudstva, da bi se bili še ob pravem času lotili resnega dela in obravnav zaradi nove pogodbe.

Drugi vzrok, s katerim so opravičevali in še opravičujejo Nemci obstrukcijo, so jezikovne naredbe za Češko in Moravsko, v katere se zaletava seveda tudi „Kmetški List“ kot zvest prijatelj nemških levičarjev. Toda tudi ta izgovor je prazen. Nemci sicer trdijo, da se jim je z jezikovnimi naredbami prizadejala velikanska krivica. Resnica je pa ta, da se z jezikovnimi naredbami niti las ni skrivil Nemcem; jezikovne naredbe za Češko in Moravsko določajo nekaj čisto pravičnega in ob sebi razumljivega, kar še tudi osnovni državni zakoni zahtevajo, namreč da morajo uradniki znati oba deželna jezika, češkega in nemškega, da jim je tako mogoče občevati s strankami, z ljudstvom. Ljudstvo ni tu zaradi uradnikov, ampak uradniki so nastavljeni zaradi ljudstva, zaradi potreb ljudstva. Dolžnost uradnikov je torej, da vsestransko zadosté svojemu poklicu nasproti ljudstvu. In da jim je to mogoče in da zamorejo uspešno splovnati svoj poklic, morajo tudi znati jezike ljudstva. Ali naj se morebiti ljudstvo uči jezika svojih uradnikov? To bi bil pač narobe svet! Če bi kdo zahteval tu na Koroškem, da naj se slovensko ljudstvo uči nemščine zato, da bi razumelo uradnike, imenovali bi ga lahko tepca. Da, jasno je kot beli dan, da morajo znati uradniki jezik ljudstva, med katerim so nastavljeni. Veste pa iz lastne izkušnje, da veliko ali večina uradnikov na slovenskem Koroškem ni zmožnih slovensčine. Vsi Slovenci in prijatelji Slovincem bi morali biti torej le hvaležni velečast. g. Lambertu Einspielerju, ki je zahteval od vlade, da naj izdâ jezikovne naredbe tudi za Koroško, po katerih naj bi uradniki, ki službujejo po slovenskih krajih, umeli slovensčino. „Toda „Kmetški List“ se ravno zaradi tega predloga zaletava v g. poslanca L. Einspielerja. Iz tega pa sledi jasno, da „Kmetški List“ ni in ne more biti pravi in odkritosrčni prijatelj slovenskega kmeta. Tu moram pa opomniti še na neko drugo trditev „Kmetškega Lista“. Ta list namreč trdi, da hočejo Čehi in Poljaki napraviti celo Avstrijo češko ali poljsko. To je pa smešno nad vse mere! In kaj takega more trditi edino le „Kmetški List“, ki hoče s svojo predrznostjo delati na to, da postane Avstrija nemška država, v kateri naj bi Slovenci in sploh Slovani ne imeli pravice do obstanka.

Sedaj nam je odgovoriti še na vprašanje, kaj da je prav za prav oni pravi vzrok, da so nemški liberalci in nacionalci delali obstrukcijo v državnem zboru. Omenil sem že prej, da so nemški liberalci gospodovali nad 30 let v avstrijskem državnem zboru, kovali so nižjim stanovom pogubne postave in naredbe, zraven tega pa neusmiljeno stiskali in tlačili slovenske narode. Preteklo leto pa je odbila ura liberalnemu gospodstvu, ki je bilo na kvar ljudstvu in skrajno nasprotno in sovražno Slovanom. Vsi slovenski poslanci in ž njimi poštteni katoliški Nemci so se združili v jedno veliko stranko in tako zadobili večino v državnem zboru. In ravno to je razkačilo nemške liberalce in nacionalce, ker so ostali v manjšini in tako niso mogli nadaljevati svojega pogubnega gospodstva. Zato so zagnali oni ropot in polom. Da, nemški levičarji so delali v državnem zboru obstrukcijo, ne iz ljubezni do ljudstva, ampak edino le zato, ker je desnica strla njih premoč in jim vzela iz rok gospodstvo v državni zbornici. In vendar „Kmetški List“ zagovarja in hvali te nemške levičarje!

Sedaj, dragi kmetje slovenski, ste lahko do trdnega prepričani, da „Kmetški List“ z vami ne more imeti poštenih namenov, da nemški „bauern-

Naročajte in razširjajte „Mir“!

bundarji“ ne morejo biti pravi prijatelji kmeta, še manj pa slovenskega kmeta. „Kmeti List“ pravi sicer, da noče vzeti slovenskemu kmetu njegovega jezika, vendar njegov pravi namen je tak, kakor sploh vseh onih nemških liberalcev in nacionalcev, katere hvali in priporoča. Zatorej še jedenkrat ponovimo: namen „Kmetkega Lista“ je ta, tirati počasi slovenske kmete in slovensko ljudstvo v nemški tabor, iztrgati mu tam ljubezen do svojega rodnega slovenskega jezika in do svojega národa in ga tako polagoma popolnoma usuzniti in ponemčiti. Edino ta namen ima „Bauernbund“ in njegov „Kmeti List“.

Kmetje slovenski! veste torej, kaj vam je storiti s „Kmeti Listom“ in „Bauernbundo“! Obrnite se z nevoljo proč od teh zapeljivih nasprotnikov slovenskega ljudstva in delajte na to, da niti jednega privrženca ne dobe med slovenskim ljudstvom. —l.

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

„Z združenimi močmi!“ je geslo presvitlemu vladarju našemu, Frančišku Jožefu, katerega vladarsko petdesetletnico letos slovesno obhajajo udani mu avstrijski národi. In med temi Slovenci gotovo nočemo biti in nismo zadnji! Cesarja svojega slavnostni dan primerno proslaviti, pripravljati se tudi naša družba sv. Mohorja. Zató pa danes, ko se obračamo do milih Slovencev z običajno prošnjo in prijaznim povabilom: naj v prav obilnem številu vstopajo tudi letos v kolo Mohorjanov, temu povabilu ne najdemo primernejšega gesla od onega, katero služi že 50 let cesarju Frančišku Jožefu.

„Z združenimi močmi delujmo za družbe sv. Mohorja rast in čast,“ — kličemo danes ter želimo, da naš klic odmeva povsod, koder se čuje in govori slovenska beseda. V družbi sv. Mohorja združimo se Slovenci in delujmo na to, da ne bode vasi na Slovenskem, ne hiše, kamor bi ne romale njene knjige. Kolikor bolj se dobre knjige razširjajo med ljudstvom, tem več zlahtnega sadu obrodé za posameznika kakor za ves národ! Po lepem branju se bralcem zbistruje um, razširja se pogled v marsikateri stvari, srce se najema milih čutov, beseda materna se jim vedno bolj omiluje in versko kakor národno življenje se zbuja in dviga. In tako prav vsestransko delujejo Mohorjeve bukve. Podajajo tečno dušno hrano s tem, da tolmačijo in razširjajo verske resnice; za gospodarstvo in za druge reči podajajo premnogo koristnih naukov, za prosti čas pa ti ponujajo z lepimi povestmi, s pesmimi itd. mnogo vspodbude, pa prijetelega veselja in kratkočassja!

Prevažen je zato za nas Slovence čas, ko se nabirajo novi udje in se vabijo k zopetnemu pristopu stari Mohorjani. Do marljivih in požrtvovalnih poverjenikov naših, do vseh rodoljubov, duhovnih kakor posvetnih, do vseh, ki jim je mar reč slovenska, obračamo se torej z iskreno in nujno prošnjo: ne odnehajte v vnemi in domoljubnem trudu za družbo našo! Nabirajte pridno udov, ohranite nam vse stare, pridobivajte novih, da bode družba zopet rastla in napredovala Slovincem v korist in tudi v čast pred vnanjim svétom! Ob vsaki ugodni priliki naj zastavijo prijatelji družbe svojo zgovorno besedo zánjo, naj vabijo in opominjajo, naj tudi žrtvujejo v ta namen, da nas nikakor ne bo manj, da ne nazadujemo, kakor lansko leto, marveč se število Mohorjanov še povzdigne nad onim predlanskega leta.

„Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi,
A delo in trud nam nebo blagoslovi!“

Knjige izidejo tiste, kakor so napovedane v „Glasniku“, namreč:

1. **Naš cesar.** Spomenica ob petdesetletnici Njegove vlade. Spisal Jožef Apih, c. kr. profesor. S to knjigo bode družba vredno proslavila petdesetletnico cesarjevo. Knjiga bode posebno lepa. Krasile jo bodo mnoge podobe, podajala bode živahen opis življenja in delovanja cesarja našega, ob jednem pa tudi nekako zgodovino zadnjih 50 let, kažoč: da hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovencev ne mine! — Že ta knjiga sama bode vredna goldinar in vsak domoljuben Slovenec naj si jo zató omisli, ker bode pravi kras vsaki hiši.

2. **Veliki katekizem,** kakor so ga avstrijski škofje odobrili za šolsko porabo, naj po družbi najde pot tudi v vse slovenske družine, da se bodo tam verski nauki s pomočjo te knjige ponavljali in vernikom vedno bolj vtisnili v srce! — Kdor hoče imeti katekizem vezan, naj dodá udnini še 20 kr. veznine za v prt vezan, 10 kr. pa za kartoniran izvod.

3. **„Zgodbe sv. pisma.“** V. snopič. Ta knjiga naj pač ne manjka v nobeni slovenski hiši. Slovenci pač nimajo take ugodne prilike, omisliti

si „knjigo vseh knjig“, kakor ravno po Mohorjevi družbi. „Zgodbe“ naj ohranijo družbi vse stare ude, privabijo naj pa tudi mnogo novih, katerim se s prejšnjimi snopiči še lahko postreže, da bodo imeli popolno knjigo.

4. **„Poljedelstvo.“** II. del. Ta knjiga nadaljuje nauke lanskega leta in bode zlasti koristila našim poljedelcem. Torej le marljivo sezite po nji.

5. **„Slovenske Večernice“** 51. zvezek bodo prinesle životopis zaslužnega rodoljuba dr. Muršec-a, razne povesti, poučne sestavke, pesmi itd.

6. **Koledar** izide z raznovrstnim berilom, kakor navadno, in poskrbeti hočemo, da bode kolikor mogoče zanimiv in poraben. Krasile ga bodo tudi različne podobe.

Torej toliko izvanredno lepih knjig za en sam goldinar! Naj nihče ne zamudi priskrbiti si jih, naj bi si denar moral tudi prihraniti na drugi strani.

Posebej se tem potom obračamo še do gg. slovenskih pisateljev z iskreno prošnjo, naj nikar ne zabijo naše družbe, marveč naj jo pridno zalagajo s plodom svojega uma in truda!

Dostavljamo, naj se nam vpisovalne pole gotovo pošljejo **do dné 5. marca**, kakor zahtevajo društvena pravila, da se ogromno delo v tiskarni ne zavleče in da je mogoče knjige ob pravem času dodelati in razposlati. Le oni, ki v pravem času pristopijo in ob jednem pošljejo udnino, se morejo šteti za ude. Neudje pa morajo plačati za knjige kakor po knjigarnah, namreč 3 gld. 50 kr.

Bog blagoslovi na priprošnjo sv. Mohorja skupno naše delo v prospéh družbe in napredek národa slovenskega.

V Celovcu, dné 25. jan. 1898. l.

Odbor.

Dopisi prijateljev.

Kronski darovi za velikovsko šolo. V „Miru“ številka 26., 29., 32. in 36. l. 1897. izkazani zneski v skupni svóti 491 kron 28 beličev odposlani so bili dné 10. januarja t. l. v korist velikovske šole družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — Dalje so darovali: dr. Val. Janežič, c. in kr. nadštabni zdravnik v pok., kot novoletno darilo namesto voščil ob novem letu 20 kron; Mil. Schmid, župnik na Solčavi, pošlje od solčavskih Mohorjanov darovano svóto 12 kron 72 beličev; Fran. Katnik, župnik na Dholici, 20 kron kot novoletno darilo; Josip Hribar, stolni kaplan v Celovcu, 4 krone; župnik Jož. Tavšič v Hodišah darilo 10 kron za novo leto; iz nabiralnika „družbe sv. Cirila in Metoda“ pri sv. Križu in v dravberški posojilnici velikovški šoli v dar za novo leto 13 kron; Andrej Oražem, mlinar v Briksenu na Tirolskem, 3 krone; Fran. Jeršič, vpk. župnik Podšentjurjem, 4 krone; Slovenski klub v Celovcu od v pušico nabranega zneska naklonil za leto 1897. 30 kron; Marka Koch, kovač na Črnem gradu, 2 kroni. Skupaj 118 kron 72 beličev. Lepa hvala vsem darovalcem! Živelci nasledniki!

Iz Kotmarevasi. (Občinska volitev.) Naša, do sedaj slovenska občina, padla je v nemško-liberalne roke. Z 67 proti 61 v tretjem, z 22 proti 15 glasom v drugem razredu zmagali so naši nasprotniki. Ker pa je po vsem nemškem Izraelu sedaj vsled tega tak vik in krik, samo „Heil und Sieg“, dovoljeno naj je tudi nam, zadnje volitev nekoliko obširneje opisati. — Za dan 12. januarja določena volitev občinskega odbora preložiti se je morala na dan 19. t. m. in sicer zato, da je davčni urad po želji g. okrajnega glavarja Mac Nevina pregledal, je-li župan g. Prosekar pri vsakem volilecu davek v pravem znesku naznanil; dan pred volitvijo moral je pa odposlati glavarstvu še jeden prepis volilnih listin na ogled. Vsled te glavarjeve natančnosti se je moral volilni dan za teden dnij zavleči ter so imeli vsled tega naši nemškutarji dovolj časa za agitacijo. In res, nesramnost teh poturčencev presešla je zadnji teden vse meje. Jedna laž, jedno obrekovanje več ali manj, bila jim je deveta briga; najostudneje, najpodleje laži razširjali so, da bi le dosegli svoj namen. In kjer ni pomagala laž, tam je bil dober denar. Štiri krone do deset goldinarjev in še več ponujali in dajali so za pooblastila. Si li upa kdo to tajiti? In ali ni posestnica Marija Mikš prejela v ta namen štiri krone? Dá, sramota in groza je preletela vse navzoče podkupovalce, ko je te krone med volitvijo g. Prosekar vrgel pred komisarja na mizo. Tudi pooblastila so se še med volitvijo v veži pred volilno sobo fabricirala, kar se dá dokazati s pričami. In kakó so se naši nasprotniki sploh obnašali? Niti najdivjiji rod v Afriki ne more se proti svojemu bližnjemu tako cigansko surovo obnašati, kakor se je kotmirska „inteligenca“ obnašala proti gosp. Prosekarju in kaplanu Smoleju. Oblegalo jih je na Brdih, oboroženih s kolmi, do 30 divjakov, in ker je to število za krik in zmerjanje bilo premajhno, priti so jim morale na pomoč tudi še babe z otroci! „Nieder mit den Pfaffen! Hoch die Rothen! Abzug Badeni! Smrt Metodijem! Dajte farja ven, da ga ubijemo!“ To so bile razgrajalceve besede in še druge ljubeznjivosti so bile čuti, katere so metali kaplanu v obraz, kojih si pa pošten človek še ponoviti ne upa. To je torej tista toli hvalisana in slavljena nemška „kultura“, s ka-

tero bode sedaj osrečevana kotmirska občina! Bog varuj naše drago slovensko ljudstvo pred njo! In kako daleč so šli v svoji surovosti? Pobijali so našim okna, razbili kmetu Mikše-ju vse panje in je razmetali po snegu, kakor če bi bile nedolžne bučele česa zakrivile; razdrli ograjo in s silo hoteli vlomiti v hišo vrlega moža-poštenjaka, da bi dobili naše v roke, tako da se je moralo poslati po orožnike v Hodiše, da sta si kaplan Smolej in Prosekar rešila življenje. (To surovost je še celo jeden nasprotnikov iz kotmirske občine v nekeje gostilni v Celovcu obsojal ter se izrazil: vse bi bilo prav, samo to ni bilo prav, da so naši tako razbijajoče nastopili. Ured.) — Pri vsakem drugem so nasprotniki takoj očitali vmešavanje v volitev, sami pa so si nabavili razne elemente, ki so se posluževali največjega in najgršega nasilstva. Zmagali so torej s surovo silo in ne veseliti, ampak v dna svojih pokvarjenih duš se morajo sramovati take zmage. — Dalje izjavljamo, da na razne laži, ki so se nakupičile v „Freie Stimmen“ in „Kärntner Nachrichten“, ne bomo odgovarjali, ker bi bilo vse opravičevanje bob ob steno. Vprašam pa le, komu izmed volilcev da je dajala naša stranka denar? Kóga smo zavili v odeje in ga na saneh pripeljali na volišče itd.? Kdo je na kaplanovo povelje pobil enemu „fortschrittsmann-u“ šipe? Dokler se nam to ne dokaže, imenujemo tiste, ki take vesti raznašajo, nesramne obrekovalce in lažnike. — Vi pa slovenski možje! Prišla so za vas tri leta robstva; vaša dolžnost je, da se ga otresete. Videli ste, kam vas vaši „prijatelji“ hočejo zapeljati, kaj z vami nameravajo. Videli in spoznali ste to pri zadnji volitvi, kjer je vladala surova sila, z lastnimi očmi! To robstvo pa naj vas ne oplaši, marveč za nov boj le ojači. Kotmaravas je bila in bode zopet postala slovenska občina! V to pomozi Bog in sreča junaška! — G. Prosekarju samemu pa želimo sedaj, da se odpočije od svojega trudapolnega delovanja. On je dokazal s svojim uzornim gospodarstvom v prid občine, da je bil mož na svojem mestu, da je imel vedno le korist in blagor svojih občanov pred očmi in da je vestno gospodaril z občinskim premoženjem, o čemur se bodo tisti, ki bodo sedaj prevzeli upravo občine, lahko sami prepričali. Pričakujemo pa, da pridejo potem tudi do spoznanja, da so mu z raznimi neosnovanimi obrekovanji delali krivico in da to storjeno mu krivico skušajo popraviti s tem, da mu javno dajo popolno zadoščanje. Gosp. c. kr. okr. glavarju Mac Nevinu in njegovim podrejenim mu organom pa čestitamo na doseženih vspehih. Trud ni bil zastoj! Prosekar, ki je mirno prenašal vsa leta sem vsa preganjanja in sekature gotovih gospodov, je vsled tega mnogo trpel in imel celo gmotno škodo, a ob hišo in posestvo pa vsled tega vendar še ni prišel, če tudi se mu je o tem že pred leti grozilo. On je sedaj padel, pa bode zopet vstal; za njim bodo pa šli tudi tisti značaji, ki so mu na vsak korak jamo kopali in potem bode — mirna Bosna! Novemu občinskemu odboru kotmaroveškemu pa želimo sedaj, da zadovoljno vlada in uživa več naklonjenosti od strani g. okr. glavarja, nego je je užival dose-danji. To bode pa dosegel le tedaj, ako se mu bode v vseh zadevah popolnoma udal in bode plesal, kakor mu bode on godel.

Iz Bilčovsa. (Po občinski volitvi.) Konec pretečenega leta imeli smo pri nas občinsko volitev. Vršila se je mirno brez vsega hrupa, kar je ugajalo vsem volilecem, kateri so se je udeležili; pa tudi tistim, kateri se je niso udeležili, kakor pred tremi leti, ko se je moralo zavoljo nasprotnih sil, ki so se bile prvokrat prikazale v naši občini, dvakrat voliti. Tudi letos se jih je precej veliko število prikazalo, ali vendar smo vseskozi zmagali. — Tužno se mora človeku pri srcu storiti, ko se za nekaj let nazaj ozreš, ko je bila naša občina tako brez vsega nasprotstva in sovraštva. Zdaj pa je začel dobri duh tako naglo pešati, da se je bati za bodočnost, ker se liberalni ali nacionalni duh širi kakor kaka kužna bolezen. Kaj je vsemu temu krivo, si lahko mislimo. Tisti omahljivci, ki se dajo zapeljati od takih ljudi, katerim je krščansko življenje, cerkev in vera deveta briga, ki si že davno na tem svetu rajsko življenje mislijo, ko bi samo teh fa . . . ne bilo, kaj ne? In takih, žal, tudi pri nas ne manjka, posebno na gorjanski strani, ker ima zahodnji veter od naše sosednje občine posebno moč, da je že marsikateremu prepihal možgane, da ne vé več, v katerem jeziku ga je mati prve besede govoriti učila, čeravno drugih ne zna. Letos sicer niso kaj zakrivila, ali pred tremi letni pa dovolj, ker jim je služila posebno večerna molitev za zabavljanje. No, koj tako naprej; morda se obrne na boljše čase. Čuje se od zahodne strani, iz naše sosednje občine, da imajo precej veliko denarja za kupljenje glasov pri volitvi. Morda jim kaj ostane v blagajnici, in če bodo imeli zanaprej moč, morda se jim posreči, podkupiti razburjene duhove, ki se nam poleti večkrat približujejo, da ne bo več toča pobila. Zdaj pa „na svidenje“ in če se bo zopet kaj zgodilo, hočem vam poročati.

Iz Dobrlevasi. (Občinske volitve.) Gotovo so bralci radovedni, kako se je obnesla naša volitev v občinski odbor. Priprava od strani liberalcev je trajala več tednov, celo več mesecev. Hodili so krog po vaseh in lovili volilce, lagali se in obrekovali na vse načine, češ, da sedanji župan občino veliko stane, da slabo gospodarji, da so zavoljo njega tako velike občinske doklade, in kam bomo prišli, ako tako naprej pojde. Sevé, nekaj laži vedno obvisi na ljudeh, pravijo. Ali hvala Bogu, da jim nič pomagalo ni; vkljub vsemu rogoviljenju od nasprotne strani smo zmagali. Naša stranka ima 11 odbornikov, nasprotna 7. G. Leitgeb je celo konje zapregel in vozil volilce od vseh krajev, ali ostali so v manjšini za 6 in 7 glasov. Pa pri nekem našem možu se je opokel? Ko ga namreč pripelje, je potem z nami volil! Obžalovati je le, da je marsikateremu na prodaj glas za vrček piva ali vina, in marsikateremu se hlače tresejo pred vsakim kosmatinom, ker verjamejo vsaki laži. Take surove agitacije se poslužujejo nasprotniki, da se človeku gabi. Precej sodov so ga plačali ta dan svojim kimovcem. Ako pa v denarni zadevi pomoči potrebujejo, tedaj bi pa bila dobra naša stranka! Znaprej se mora na to bolje gledati, kdo da je podpore vreden. Svoji k svojim!

Iz Dobrlevasi. (Naše volitve in še nekaj.) Mraz je bil, ali vendar vroč dan, namreč 11. januarja l. 1898., ko smo se v Dobrlevasi skupili s „tajnaceljni“ in slovenskimi „Nemci“. Že dolgo prej so začeli naše volilce obdelovati in loviti glasove, sedaj so v tej, sedaj v drugej vasi v gostilnah „zborovali“ ter pri tej priložnosti tako nekatere možiceljne s svojim liberalnim „duhom“ navdušili in napolnili, da so bili njih pristaši pripravljene vse za svoje „gospodske brate“ storiti in res šli so za nje celo pod — mizo, ter tam nekaj časa premišljevali, kako bi bilo „lušno“, ako bi vsi bili „ribelalci“ in vsak dan se pripravljali v Dobrlevasi na volitve. Kaj čuda, da so pri takem izvanrednem navdušenju že medvedovo kožo prodajali? Ali človek obrača, volilci so pa obrnili — in obrnili smo tako, da jim je všel medved in da bodo zopet tri leta morali biti pod mizo! Zmanjkalo je menda pred volitvijo v Dobrlevasi in v Lovankah mleka, ker so hodili razni liberalni kupci v Kazaze, Strpnovas, Šteben itd. krave kupovat, ali dobili so le roge in nekaj odrezanih repov! Na dan volitve so posebno trpeli — konji, ker na vse zgodaj so morali že letati, da so vozili razne zastpane volilce vkup, celo na Metlovo so morali, ali „gmajtni“ so bili, namreč konji, ker so prazno peljali zopet nazaj; ali je bil njih gospod tudi — ne vemo. Tukaj moramo očitno pohvaliti tega moža p. d. Lazarja, kateri se ni vsedel na liberalne sani, ampak vpregel svojega konja, se peljal k volitvi in tam volil naše može. Tako obnašanje je možko, ne pa kakor je en drugi tam doli storil, ki je za nekaj jedi in pijače prodal svojo mater narodnost in svojo vero. Pa še kmalu strašilo bi bilo, kajti celo en mrtev je prišel v podobi pooblastila ter hotel „ribelalce“ rešiti, ali komisija ni zastopila mrtvaške „šprahe“. Nek mlad učitelj je mislil, da ima male otroke pred seboj ter se predrznil enemu naših volilcev strgati listek; le drugemu naših se mora zahvaliti, da se mu za to predrznost ni pokazalo, po čem Poljanci fige za ušesmi prodajajo. Pri Buserju je bilo ta dan vse zastonj; eden od naših je šel dol južinat in ker se je natakarcici vendar prepošten zdel, ga je vprašala, s kom da je volil. Ker je on mož resnice, ni tajil, a zato je moral — plačati. Enemu volilcev iz Kazaz so obljubili gospodje sod piva, če ne voli s fa... Možu je padlo srce v hlače, je ostal doma in celo druge hotel pregovoriti in sedaj pije z dolgim nosom tisto pivo, katerega ni dobil. Veliko so se naši slovenski „Nemci“ prizadevali, ali kakor so začeli, tako tudi končali — namreč pod mizo. Zahvaliti se moramo vsem našim volilcem, ki so sami delali in se niso dali ugnati v kozji rog; večina je sedaj naša in gospodje ne bodo mogli, kakor prej, samo skrbeti za Dobrlovas in narejati drage hiše ter lepe ceste. Pravica in resnica je na naši strani in ta je zmagala! — Zakaj da prav za prav pri volitvah gre in komu pomagajo tisti, kateri takim ljudem dajo svoj glas, je pokazal dogodek, katerega hočemo ob koncu omeniti. Eden naših kmetov pride v znano gostilno. Oštir in drugi liberalci ga obsujejo, ter mu očitajo, da njegova stranka le to veruje, kar jej duhovniki oznanjujejo. Mož se pa ni dal ustrašiti ter rekel, če hočete, jim pa tudi on pove, kaj da oni verujejo. „Le povejte, le!“ „No“, pravi naš kmet, „mi verujemo, kar je Bog sam nas učil in naša vera ter zdrava pamet — vi pa, da ni Boga, ne pekla, ne hudiča, ne nebes!“ Vsi so obmolnili, ker kaj takega niso pričakovali. Tako je. Pri volitvah se vidi, kdo je za Boga in vero, in kdo proti njej!

Iz Škocijana. (Občinske volitve.) Tudi pri nas smo imeli občinske volitve. Videlo se je tudi na naših volilcih, da vedó, zakaj se gre, ker so se tako obilno udeležili volitve, baje trikrat ali štiri-

krat toliko jih je prišlo, kakor preje, recimo pred kakimi desetimi leti. Volili smo dné 28. dec. m. l. Tretji volilni zbor, ki ima 142 volilcev, je volil dopoludne; drugi in prvi, ki imata 49, oziroma 22 volilcev, popoldne. Izvoljeni so iz tretjega razreda gg.: J. Keber, kovač; J. Picej-Furijan, V. Ledvinko, župnik; T. Lesjak, nadučitelj. V drugem razredu gg.: V. Picej-Matic, L. Brunner-Stuk, G. Blavc-Vizar, K. Peteln-Komar. V prvem razredu gg.: K. Eberwein-Paternuš, gostilničar; J. Šumah-Konečnik, J. Kačnik-Erjave in L. Hojzl-Stuk. Novizvoljena odbornika-našince sta g. Keber in g. Peteln; prejšnja odbornika g. Kačnik-Urh (našinec) in g. Vavtižar-Micej (nasprotnik) sta ostala z 20., oziroma 8. glasovi kot namestnika. Dné 13. prosinca t. l. se je volil župan. To volitev so kot najstarejši član občinskega zastopa vodili č. g. domači župnik in je bil navzoč tudi g. Kreuter, c. kr. okr. glavar v Velikovecu. Županom je zopet izvoljen dosedanji župan g. Picej-Furijan, kot občinski svetovalec pa gg. Šumah, Kačnik-Erjave in Hojzl-Stuk. Bog daj, da bi novi občinski odbor v bodoči dobi krepko, neomahljivo in srečno posebno v narodnem in gospodarskem oziru skrbel za blago občine! -pl-

Iz Bekštanjske občine. (Volitve.) Dné 27. dec. smo imeli občinske volitve. Zmešnjava je bila velika. Ne vemo še, kakšen konec bodo imele, ker, kakor slišimo, so se nekateri pri okrajnem glavarstvu pritožili za več nepostavnosti, ki so se menda prigodile. Mi hočemo spregovoriti le nekaj besedi, da bi opozorili tiste može, kateri še zvesto držijo k starej katol.-slovenskej stranki. Ravno volitve so kazale, da je tega treba, da bi se vedelo, za kaj se gre in kam pes tace moli. Prejšnji naš župan je bil v obče pravičen mož, kateri je v občini dobro gospodaril in zavoljo tega je užival zaupanje tudi pri naši stranki, čeravno po svojem političnem mišljenju ni bil ne moker ne suh. Njegov sin, sedanji župan, pa je prišel na drugi tir. „Mir“ ga je sicer zagovarjal, ko je bil napaden v beljaški „Urši“, ali on zavoljo tega ni nikakor naš mož. On in njegovi pristaši o politiki toliko razumejo, kakor — nič. Njih Bog in učnik je znani kričač in sovražnik Avstrije — Schönerer! Po njem trobijo, da morajo kmetje držati vkup in oni sami imeti besedo v občini, vsi drugi: oštirji, trgovci, obrtniki (rokodelci), učitelji in seveda tudi duhovniki — naj plačujejo, a naj so tihi. Že prav, kmetje vkup; kmet naj je sam svoj gospodar in naj se ne dá od kakega privandranega gospodiča ugnati v kozji rog, ali zdrava pamet pové, da mora tudi v politiki vladati krščanska pravičnost. Nismo zagovorniki večidel liberalnih in nemškutarskih oštirjev, še manj takih učiteljev, in prav je, da se kmetje ne dajo od njih voditi za — nos; ali takim naukom, katerim veruje maloški „Schönererbund“, verjeti in po njih se v politiki ravnati, to je več kakor neslano in kaže popolno politično nedozorelost. Kako malo zastopijo ti ljudje o politiki, kaže to, da verujejo Schönererju, kateremu so celo nemški kmetje povsod pokazali — duri; še bolj pa to, da so, kakor se sliši, menda ravno ti maloški modrijani lansko leto poklicali iz Beljaka znanega socijaldemokratičnega „šoštarja“ Eich, kateri jim je pri Graceljnu svoje rudeče škornje — prodajal. Milijonar Schönerer in socijaldemokratični šoštar Eich hočeta slovenske kmete rešiti — kdo se ne smeji? Morebiti s tem, da je zadnji (Eich) tedaj prav robato udrihal po veri in po duhovnikih, kar je seveda nekaterim, kateri so svojo vero že davno obesili na plot, bilo prav po volji? Ali mi verni slovenski kmetje se moramo vprašati, ali taki ljudje s takim početjem res še vedo, kaj da delajo? Ali mislijo, da bodo po takih nemško-socijaldemokratičnih naukih kmetom zlate fige obrodile? Kdor verjame, dobi groš! Ne, kmetje, iz te moke ne bo za nas kruha; takim ljudem ne smemo dajati svojih glasov. Poprimimo se stare naše kat.-slovenske stranke, le ona ima pravo politiko in le po njej je nam upati pomoči! Te besede smo hoteli opomniti k našim volitvam ter vse volilce opozoriti, da bi ne doživeli zopet žalostne prikazni, da bi možje, ki so stali zmerom zvesto na naši strani, volili možje, ki ne vedo ali imajo hlače ali j...! — O drugih, obžalovanja vrednih pojavih glede dveh gospodov, ki sta bila v prvi vrsti po svojih dolžnostih vezana, pri tej volitvi iti našim možem z dobrim svetom in vzgledom na roko, pa sta, preslepljena po sladkih besedah, to pot tudi pótgnila z nasprotniki v veliko pohujšanje naše stranke, danes tu na tem mestu ne bomo govorili, ker smo prepričani, da svoj korak sedaj že sama bridko obžalujeta. Upamo pa, da se v prihodnje ne bode več primerilo, da bi v tako važnih zadevah pastir popolnoma zapustil svoje ovce ter potegnul s požrešnimi volkovi.

Več katol. slovenskih volilcev.

Iz Ziljske doline. (Hujskanje.) Vedno resničen je in ostane izrek nesprenljive resnice: „Po njih sadu jih boste spoznali“. Komaj je zagledal po težkem porodu „Kmeti List“ luč svetá,

že bruha žolč po vsem, kar je katoliško in okidava z blatom in gnojnic, iz katere se je izkobacal, zavedne može. Da bi se deloma ta „Kmeti List“ udomačil tudi v Ziljski dolini, zato je pri nas neki odgojitelj mladine napel vse svoje moči, da bi tukajšnje Slovence okužil in osmrnil z grdim listom. Kako „kumštno“ si zna pomagati omenjeni gospod? Cele kope iztisov „Km. L.“ je šolskim otrokom izročil, da ponesejo v krščanske hiše nov strup, da okuži na ta način otroke in stariše. Zdaj se on navdušuje za slovenščino, katere poprej ni hotel razumeti; postal je pospešitelj zloglasnega liberalnega lista, ki ga izdaja protestant Bertschinger v Celovcu. Vprašamo pa, ali so naši ljudski učitelji po deželi res v to nastavljeni, da se pečajo z raznašanjem takih listov? Ali more imeti tak vzgojatelj mladine kak ugled? Ziljski Slovenci! ne trpite tega in ožigosajte tako postopanje na primernem mestu. Ob jednom se pa s studom odvrnite od lista, ki vam hoče ukrasti vero in narodnost. Bodite možje in ne dajte se ugrabiti nikdar sitim našim nasprotnikom.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Listi poročajo, da se deželni zbori zaključijo sredi meseca februarja (15 do 16.) in se skliče državni zbor takoj začetkom meseca marca. Če se pokaže, da ta državni zbor ne more delovati, ga vlada razpusti in razpiše nove volitve. — Začasna pogodba z Ogersko je od cesarja potrjena in se je uradno objavila. — Ogerski minister pri najvišjem dvoru, baron Jozika, je vložil ostavko, katero je cesar tudi vsprejel. Njegov posel začasno opravlja baron Banffy. — V češkem deželnem zboru je izjavil namestnik Coudenhove, da sta češki in nemški jezik na Češkem enakopravna in da se izdajo nove jezikovne naredbe. Kaj takega seveda Nemci nočejo slišati. Zadnje seje deželnega zbora češkega so bile jako hrupne. Posebno znani kričač Wolf je s skrajno nesramnostjo izzival češke poslance. Le resnobni mirnosti čeških poslancev se je zahvaljevati, da ni prišlo do pretepev. — V Pragi je bilo zaradi sedanjih nepetih razmer prepovedano nositi hujskajočih znamenj in noš. Vsled tega zagnali so nemški dijak krič in hrup, sklicavali zbere ter baje sklenili, da ne bodo poslušali predavanja. Akademski senat nemškega vseučilišča praškega je sklenil, da podá skupno ostavko. To so res lepe razmere. Ali nima država nobene moči več, da bi enkrat za vselej naredila konec takim predrznostim tistih mož, ki stojijo v njeni službi? — V Budjejevicah so pri občinskih volitvah v III. razredu zmagali Nemci. Nastale so demonstracije, tako da so morali posredovati vojaki. — Kranjski deželni zbor je častital papežu Leonu XIII. povodom njegovega jubileja.

Na Ogrskem se godijo čudne reči. Na več krajih se je začelo veliko socijalistično gibanje. Agitatorjem, kateri hujskajo ljudstvo, morajo ljudje v občinah prisegati, da ne izdajo njihovih namenov. V nekaterih krajih nastali so nemiri. Vlada že misli baje zbornici predlagati, naj se postavnim potom vpelje izjemni stan. — Iz Erdeljskega je prišla deputacija ženâ in deklet na Dunaj, da cesarju izročijo prošnjo, naj ne potrdi postave, po kateri bi se imela vsa krajevna imena pomažariti.

Druge države. Narodno-liberalni Nemci so si enaki, naj stanujejo v Avstriji ali v Nemčiji: povsod so enako nasprotni katoliški veri in enako nestrpni in sovražni Slovanom. To se je zadnje dni zopet pokazalo v deželni zbornici v Berlinu. Vlada stavila je predlog, naj zbornica dovoli zopet 100 milijonov mark za nakupovanje poljskih posestev na Poznanjskem itd., to je za ponemčevanje Poljakov in za razširjevanje protestantske vere med njimi. In ta predlog vtemeljeval je državni kancelar knez Hohenlohe s krivičnimi napadi na Poljake. Samo katoliški nemški poslanci so s Poljaki vred nasprotovali predlogu in napadom. — V francoski zbornici godili so se škandali in prišlo je do pretepev. Poklicali se je en oddelek vojakov, ki so vstopili v zbornico, toda brez orožja. Ko se je povrnil mir in red, so vojaki vsled raznih protestov zopet odšli. — V Parizu in drugih krajih na francoskem in v Algeriji vršile so se velike demonstracije proti židom. Demonstranti v Algeriji so oropali in požigali židovske prodajalnice ter napravili precej škode, dokler niso vojaki zabranili večjih izgredov in napravili red. Krivi so tega največ židje sami. — Na nekaterih krajih v Italiji in na otoku Siciliji bili so se sestradani ljudje spuntali. Razmere so za ubogo ljudstvo neznozne. Kralj je sedaj podpisal dekret, da se carina na žito zniža od 7 in pol na 5 lir. — Bivši kralj srbski, Milan, je prevzel poveljništvo srbske armade. Z veliko zvižajo in energijo deluje na to, da se zopet polasti srbske kraljevske krone. — Črnogorski knez Nikita se baje v kratkem dá proglasiti za kralja. To Črnogorci pač zaslužijo; kajti celih 400 let še nikoli niso bili od Turkov premagani. — Na Kreti še ni pokoja. Nastali so zopet nemiri in krvavi boji med kristi-

jani in Turki. Gubernar na Kreti postane grški princ Jurij. — V Perziji začelo se je veliko revolucionarno gibanje. Uzrok je menda to, ker uradniki neusmiljeno izsesavajo ljudstvo in mu nalagajo neznosnih bremen, verjetnejše pa je, da so revolucijo uprizorili Angleži.

Novičar.

Na Koroškem. Čas za vlaganje napovedeb o osebni dohodnini je podaljšan do 15. februarja. — Na Vrbskem jezeru se je pri drsanju po ledu udrlo več osebam. Neki 24leten zdravnik Artur Elikan je utonil, druge osebe so se rešile. — Dne 22. t. m. so tukaj v Celovcu na poseben ukaz gospoda župana gorele svetilnice do 8. ure zjutraj; prorokovalo se je, da bo solnce mrknilo in nastala popolnoma temota — pa ni hotelo ravnati se po tukajšnjih prerokih. — Ker je pogorel italijanski kolodvor v Pontebi, so se tamošnji uradi začasno nastanili v avstrijskem kolodvoru v Pontablju. — Dne 24. t. m. se je raznesla po mestu novica, da je znani Wolf ustreljen, pa bila je vse lažnjiva govorica.

Na Kranjskem. V Tržiču je v tamošnji predilnici nastal požar. Škoda je precejšnja, ker je zgorelo mnogo bombaževine. — Na Slapu pri Vipavi in v Kamniku so osnovali novi podružnici kmetijske družbe. — Knjige „Slovenske Maticice“ so dogotovljene in se sedaj razpošiljajo društvnikom. Letos je „Matica“ izdala sedem lepih knjig za neznanatno letnino dveh goldinarjev.

Na Štajerskem. Slovenski dijaki na vseučilišču v Gradcu koncem preteklega leta in letos niso mogli prirediti običajne veselice v korist družbe sv. Cirila in Metoda. Prej se jim je to prepovedalo — zdaj pa je nasilstvo toliko, da jim ni bilo mogoče dobiti potrebnega prostora. — Radi protiaustrijske demonstracije, ki se je priredila na Silvestrov večer v Celju, so izstopili vsi častniki tamošnje garnizije iz nemške kazine.

Na Primorskem. Goriški delavci so si osnovali nov list pod imenom „Delavski Prijatelj“. — Na občnem zboru, katerega je priredilo narodnopolitično društvo „Sloga“ dne 20. t. m. v Gorici, ste si podali obe narodni stranki roko k slogi in vzajemnemu delovanju v korist národa. Živela vzajemnost! — Mestni in deželni poslanci slovenski ter predsedništva slovenskih društev so se poklonila novemu namestniku v Trstu, grofu Gočsu. Prijazno jih je vsprejel in zagotovil, da bo slovenskemu ljudstvu vsigdar kazal isto dobrohotnost, kakor drugim, ter bode vsigdar postopal proti vsaki krivici. Če bo le res!

Vabilo.

— Bekštanjska posojilnica v Ločah bode imela na Svečnico dne 2. februarja 1898 popoldne ob 2. uri pri Pložu v Ločah občni zbor po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo tajnikovo o delovanju in napredovanju posojilnice v pretečenem letu. 2. Odobravanje računa in razdelitev čistega dobička. 3. Volitev ravnateljstva za dve leti. 4. Razni nasveti. Vse zadržnike prijazno vabi
ravnateljstvo.

— Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pokrče in okolico priredi v nedeljo dne 6. svečana ob 3½ uri popoldne v gostilni pri Mežnarju v Lečji gori občni zbor s sledečim vspeedom: 1. Nagovor načelnika. 2. Slavnostni govor. 3. Govor o soli. 4. Volitev stalnega odbora. 5. Vpisovanje udov in nabiranje letnih doneskov. 6. Razni govori in nasveti. 7. Prosta zabava in petje St. Jurskih pevcev. Slovenci in Slovenke, pridite v obilnem številu.
Začasni odbor.

Listnica uredništva.

G. Ivan Kulnik, šolski vodja v Trušnjah. Potrjujemo s tem, da dopisa „iz Zelinj“, ki je priobčen v zadnji številki našega lista, nismo od Vas prejeli in da nam Vi za naš list sploh niste še vrstice poslali. Ako Vas kdo smatra za našega poročevalca, ta je v zmoti.

Čenjenim gg. dopisnikom iz Železne Kaplje, Krčanj, Dholice, Vogrč in iz St. Vida na Glini naznanjamo, da smo morali zaradi pomanjkanja prostora njih dopise odložiti za prihodnje število, kakor tudi nadaljevanje članka „Družba sv. Mohorja“ in poročilo o deželnem zboru.

Naznanila.

Kmetija na prodaj.

ležeča na lepem in prijetnem kraju, ki ima obilo sadnega drevja in je pripravna za živinorejo, ima dovolj paše, 47 oralov zemljišča, in sicer 4 orale travnika (vse sladko), 24 oralov gozda in 50 birnov posetje (15 birnov je že posejanih z ozimino in drugo je pripravljeno za vigradno setvo). Ima nov in obokan hlev, v kateri je voda napeljana. Proda se za 3800 goldinarjev in se več v tej zadevi izve pri posestniku Gabrijelu Hudelistu, p. d. Ocvirku v St. Lorencu, pošta Ruda na Koroškem.

Krojaškega učenca

želi sprejeti Franc Pinterič, krojač Podjerbergom, pošta Vrba (Velden) na Koroškem.

Stotisočero
družin vsak dan
posebno
rado pije

Živijo!

Kathreiner-Kneippovo sladno kavo

Prosta zdravju škodljivih snovij bobove kave ima edino Kathreiner-Kneippova sladna kava te dišavo in prijetni ukus. Ker pospešuje tek in je lahko prebavljiva, se Kathreiner-Kneippova sladna kava izkazuje že leta jednako dobro za odrasle in otroke. Z ozirom na zdravje in varčnost bi pristne „Kathreinerjeve“ kave ne smelo nedostajati v nobenem gospodinjstvu.

Svari se pred ničvrednimi ponaredbami.

V vseh domačih delih izurjena kuharica

išče službo pri kakem duhovnem gospodu. Naslov se izve pri uredništvu „Mira“.

Naznanilo.

„Južno-štajerska hranilnica“ v Celju obrestuje hranilne vloge kakor dosedaj tudi od novega leta 1898. naprej po 4 odstotke, brez da bi odtegovala rentni davek.

Nevzdignjene obresti pripisujejo se vsakega prvega prosinca in prvega malega srpana h kapitalu.

Ravnateljstvo.

Naznanjam

slavnemu občinstvu, da sem prevzel svečarijo gospe Marije Schaffer v Pliberku, pri kateri sem služil 14 let za poslovodjo. Priporočam dobro izbrano zalogo raznih sveč za svečnico častiti duhovščini, čenjenim cerkvenim predstojništvom in vsem dragim kupcem z zagotovitvijo, da hočem vsem postreči kar najboljše in najskrbneje.

Bogomir Stöckl, svečar v Pliberku.

Hiša naprodaj

na lepem solnčnem kraju pod prijaznim velikim Strmcem, ki ima 14 oralov 65 sežnjev svetá, pašo in travnika za 10 repov živine, se prodá iz proste roke zavoljo družbinskih razmer pod ugodnimi pogoji. Več pove g. Ferdinand Wigiser, tesarski mojster v Kanatečah, pošta Vrba (Velden) na Koroškem.

Pražko gnjat (pleča)

izvrstno blago, sočno, rožnato, milo-osljeno, kilo po 86 kr., kakor vse vrste suhega mesa, ponujam pod najnižjimi cenami. — Pošilja se v vsaki množini, tudi v poštnih zavojih s povzetjem.

Karol Markart; Smihov-Praga.

Pijančljivost

se dá ozdraviti z antibetinom,* kakor se je že mnogokrat s sijajnim uspehom pokazalo. Mnogoštevilna zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo. — Ker zdravilo nema nobenega okusa, zamore se pijaneu dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena škatlja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna škatlja za bolj zastarane bolezní 4 gld. 40 kr. Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.

* Ime zavarovano.